

ger i saa Henseende jeg ganske kan slutte mig. Jeg har under Sagens Behandling flere Gange udtalt, at jeg anseer en større Næringsfrihed end den nu bestaaende ønskelig, og at jeg anseer den Tilstand, som Lovforslaget skal afløse, for mislig. Min Uenighed med den Majoritet, der har gjort sig gjældende ved flere Afstemninger her i Salen, har kun angaaet det Spørgsmaal, hvorledes Overgangstiden skulde dannes, men jeg lægger ikke en saadan Vægt paa, at de Forslag, som jeg har stillet i denne Henseende, ere blevne forkastede, at jeg derfor skulde troe, at det var ønskeligt at udskyde et saa vigtigt Lovforslag. Jeg vil sluttelig udtale, at der er visse Bestemmelser indførte i Loven, som — for at bruge et Udtryk, der saa ofte er brugt og misbrugt, men som nok kan forstaaes paa rette Maade, naar man vil forstaae det — gaar ud paa at beskytte Kjøbstædernes Rettigheder, og som jeg maa tilstaae, at jeg ikke, før Sagen kom til Forhandling og da jeg saae Regjeringens Udfast, troede det muligt at sætte igjennem. Det er Afstandsbestemmelserne med Hensyn til Kjøbstad og Land. Det har ikke i den Grad været gennemført i den tidligere Lovgivning, at jeg har troet det muligt at søge at formilde Overgangstilstanden ad den Vej, men jeg maa erkjende, at disse Bestemmelser ere af en ikke ubetydelig Betydning, og jeg troer, at naar Lovgivningen iøvrigt overholdes paa rette Maade og navnlig den Bevillingsmyndighed, der bliver tilbage deels hos Ministeren selv og deels hos andre Autoriteter til at gjøre Undtagelser, benyttes med Moderation og Forstand i Overgangstiden, saa vil Loven ikke medføre de Ulemper, som man maaskee ellers kunde befrygte. Jeg anseer, som sagt, en friere Næringsstilstand for et stort Gode, og jeg troer, at der kunde komme en Tid, hvor det vilde være værre at forhandle denne Sag, end det har været denne Gang. Det er af disse Grunde, jeg stemmer for Loven, som den nu foreligger.

Timestad: Jeg skal blot gjøre den ganske korte Bemærkning, at naar den ærede Rigsdagsmænd for Viborg Amts 1ste Valgstreds (Nørgaard) erklærede denne Lov for at være forceret frem, da tænkte han paa to Ting:

for det Første derpaa, at den kun var behandlet i en Sessjon, og for det Andet, at den her i Thinget var gaaet saa hurtigt igjennem. Det første er saa overordentlig godt imødegaaet af den høitærede Minister, at jeg ikke skal sige Noget dertil; men hvad det andet angaaer, saa maa det vistnok være paa Grund af det ærede Medlems Sygdom, at han ikke har saaet bedre at vide. Jeg skal som Medlem af Udvalget protestere mod en saadan Anskuelse som den af ham udtalte, og skjøndt jeg vel veed, at den har gjort sig gjældende i Bladene, havde jeg dog ikke troet, at den ogsaa skulde komme til Orde her i Salen.

Schoubye: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at Sagen er bleven behandlet i Udvalget i en eksempeløs kort Tid af 3 Uger. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at Udvalget hverken har havt Tid til en omfattende Detailundersøgelse eller til Forsøg paa at lade de forskjellige Anskuelser forene sig om Hovedpunkterne. Vi have havt Exempler nok derpaa under Sagens Behandling. Jeg vil kun minde om saadanne Ting, som naar Majoritetens Ordfører først her i Salen er kommen til Kundskab om, hvad s. Ex. Minoritetens Mening var med de Bemærkninger i Betænkningen, hvori der udtales Misbilligelse med Hensyn til et Hovedpunkt, som Brændevinsbeskatningen. At vi her have brugt 14 Møder til at behandle Sagen, kan aldeles ikke omstyrte min Mening, at den i det Hele er bleven fremskyndet.

Tscherning: Men det kan dog endnu mindre bekræfte den modsatte Mening. Det er en dristig Paastand af et Medlem, som saanylig har betraadt denne Sal, at han tør beskylde et Udvalg, der har arbejdet med en overordentlig Flid og Udholdenhed, at det har forsømt sin Pligt, at det altsaa ikke har røgtet sin Gjerning, som det paalaae det. Det er dristigt og nyt, og jeg tør vel sige, at det er ubetænksomt. Jeg kan ikke troe, at det ærede Medlem er kommet til at udtale sig saaledes, uden fordi han kommer fra en By, som vi saa længe i denne Forsamling have for-